

Idag firar vi 1 maj. Arbetarrörelsens dag. Vi firar de segrar vi har vunnit genom historien och vi samlar kraft för att om och om igen försvara rätten till trygga jobb och en lön man kan leva på. Vi tar kampen också för en jämställd arbetsmarknad. Där kvinnligt kodade yrken värderas lika högt som manliga, där sexuella trakasserier inte förekommer och där alla får lön för hela sin arbetsdag. Men vi kämpar också för rätten till ett liv vid sidan av arbetet. Rätten till tid för nära och kära, tid för nöjen och kultur, tid för idrott och lek, tid för varandra.

Borgerliga politiker pratar gärna om att sänka lägstralöner, om Tysklands minijobb, om att sänka trösklarna till arbetsmarknaden för grupper som står långt ifrån. Men argumenten är bakvända. Vi måste arbeta för allas rätt till utbildning och fortbildning och vuxenutbildning för att så många som möjligt ska ha rätt kompetens för de jobb som behöver göras, inte skapa låglönejobb som inte behövs. Vi har aldrig förut avskaffat traktorer för att människor istället ska få dåligt betalt för att gräva för hand.

Människor är inte arbetslösa för att det finns för få enkla arbeten. Människor är arbetslösa för att den ekonomiska politiken så länge varit för stram. Istället för att investera för framtiden, i välfärden, i infrastruktur, i klimatomställning och i utbildning, har Alliansregeringen flyttat pengar från det offentliga till medelklassens plånböcker. Det skapar inte jobb. Det skapar överkonsumtion. Det skapar ojämlikhet. Det ökar lönegapet mellan kvinnor och män. Och mängder av människor står utanför arbetsmarknaden för att vi inte förmår ta vara på just deras kunskaper och förmågor.

Snart kommer vi på Gotland att få möjlighet att ta emot asylsökande. Vi vet ännu inte vilka de är som kommer att komma hit men en sak kan vi vara säkra på. De kommer med massor av kunskaper och erfarenheter. Av vitt skilda slag förmodligen, och vårt jobb är att tillsammans ge dem trygg mark att stå på igen. Trygghet för barnen att växa och utvecklas. En plats där man blir uppskattad för den man är och där man kan bygga sig en ny tillvaro. För att det här ska fungera måste de asylsökande få möjlighet till svenskundervisning från första stund, och vi måste hitta nya sätt att fånga upp de kunskaper var och en har med sig, så att de kunskaperna inte tappas bort för att personerna i fråga, istället för att arbeta som läkare eller lärare, jobbar i yrken där deras yrkeskompetens inte kommer till nytta. Samtidigt som vi vet att behoven av kompetens är så stora i många branscher, inte minst i sjukvården.

Nu har vi återigen chansen att vara det solidariska Gotland som vi varit så många gånger i historien. Låt oss ta den chansen!

Rätten till trygghet på arbetet är också en tydligt feministisk fråga. Nästan var femte ung kvinna har blivit utsatt för sexuella trakasserier på jobbet. Det är vanligast i arbetaryrken men även i andra yrken är siffrorna höga. Allra vanligast är det bland kvinnor med otrygga anställningar. Där är naturligtvis det förebyggande arbetet med värderingar och mot sexism och kvinnohat oerhört

viktigt. Det är också viktigt att chefer tar sin personal på allvar när något har hänt. Men vi måste också arbeta med orsaken till att många som utsätts inte vågar eller orkar säga ifrån, nämligen de otrygga anställningarna.

Som ung i en otrygg anställning är du ofta helt utbytbar. Du ska vara tacksam att du har ett jobb överhuvudtaget. Om man är beroende av att chefen väljer att ringa just mig, för att få jobba, har man inget utrymme att visa missnöje med arbetssituationen. Man går inte i konflikt med äldre kollegor och säger inte ifrån till betalande kunder. Ett av de viktigaste medlen för ett jämställt samhälle är trygga jobb som man kan försörja sig på, oavsett man är ung eller gammal och oavsett kön. Trygga jobb ger människor makt över sitt liv och mod att säga ifrån.

Borgerliga politiker vill få det att framstå som att lägre löner och osäkra anställningar skulle gynna de grupper som har svårt att få jobb. Första steget in på arbetsmarknaden är så viktigt. Och ja, det är det. Men mat och hyra kostar ungefär lika mycket när man har sin första anställning som när man har sin sista. Och en arbetsgivare anställer inte fler för att det blir billigare att anställa. De fortsätter att ha precis så mycket personal som krävs men kan istället göra större vinster. Samtidigt är det just de grupper som har det svårast på arbetsmarknaden som får betala priset. Dåligt betalt och osäkra anställningar är inte vägar framåt i livet. Det är vägar till otrygghet och dålig självkänsla.

Vi har en rödgrön regering i Sverige. Nu gäller det att de visar att det gör skillnad. Nu är det dags att investera i framtiden. Och våga omfördela från de som har mest till de som behöver det bäst!